

af disse hverken gav anledning til *kritik* eller til at rette *henstilling* til vedkommende myndighed, var der 27 tilfælde, hvor undersøgelsen gav til resultat, at der var et eller andet at kritisere og eventuelt tillige noget at rette henstilling om. Herudover blev der i 12 tilfælde rettet henstillinger til myndigheder, f. eks. om at ændre en praksis, som havde vakt utilfredshed.

Den kritik, som klagerne gav anledning til, blev i 5 tilfælde rettet mod ministerier, i 1 tilfælde mod politiet og i 16 tilfælde mod andre statsmyndigheder, herunder bl. a. invalideforsikringsretten og dennes ankenævn, mens det i 5 tilfælde drejede sig om kommunale myndigheder (2 bygningsråd og 3 sogneråd). I alt 80 af de klager, som der toges stilling til i den nævnte periode, angik justitsministeriet; men resultatet af undersøgelserne blev, at ombudsmanden i intet tilfælde fandt grund til at kritisere dette ministeriums administration, der kun gav anledning til et par henstillinger.

Hvad de til behandling optagne klager drejede sig om, fremgår for perioden 1. juni 1965-31. maj 1966 af nedenstående oversigt, hvis tal på grund af den ændrede opgørelsesmåde ikke kan sammenlignes med tallene for tidligere år.

	Stats- myndigheder	Kommunale myndigheder	Tilsammen
Generelle spørgsmål	26	3	29
Afgørelser	210	6	216
Ansættelse, afskedigelse, løn- ning m. v.	19	—	19
Sagsbehandling	35	5	40
Behandlingstid	47	3	50
Optræden, udtalelser m. v. . .	9	1	10
	<hr/> 346	18	<hr/> 364

Det er, som man måtte vente det, utilfredshed med trufne afgørelser, som vejer stærkest til. I adskillige tilfælde klages der også over måden, hvorpå en sag er blevet behandlet, eller over at der må ventes for længe på svaret. Derimod forekommer det